

Farní

zpravodaj

3 / 2025

Farnost Štramberk

NOC KOSTELŮ 2025

V pátek 23. června bylo v závišickém kostele a jeho okolí rušno. Konala se zde Noc kostelů 2025; akce při které se široké veřejnosti otevírají kostely a modlitebny po celé zemi. V jednotlivých kostelích připravují program místní komunity. Tématem letošního ročníku byla NADĚJE.

Hudební část programu zahájila zpěvem písní bezmála dvacítka místních dětí předškolního a školního věku pod vedením Renáty Navrátilové. Poté návštěvníci vyslechli krátký výklad varhaníka pana Petra Rajnohy o charakteristice a možnostech nových digitálních varhan a těch původních (mechanických) píšťalových. Svá tvrzení pak stvrdil hrou na oba nástroje. Hudební část programu zakončila Schola Závišice spolu se členy Chrámového sboru ze Štramberka, když představili vybrané skladby z pořadu NEBE PODLE MÚZ, připravovaného pro MFF ve Strážnici.

V souladu s tématem letošního ročníku se organizátoři rozhodli podpořit mezinárodní dobročinnou organizaci MARY'S MEALS, která poskytuje školní stravování dětem žijícím v nejchudších oblastech světa. Po zhlédnutí dokumentu si mohli návštěvníci zakoupit balíčky s pečivem, které napekly místní děti spolu s rodiči na podporu chudých. Také byla možnost okusit kukuřičnou kaši, kterou 3x denně dostávají děti ve školách, které podporuje MARY'S MEALS.

V průběhu akce byla možnost si prohlédnout všechna zákoutí v kostele, zhlédnout prezentaci fotek ze života farnosti, občerstvit se a děti se mohly zabavit pestrými aktivitami v okolí kostela.

Akci zakončil duchovní program s prosbami, zamyšlením a modlitbou za obec za doprovodu místní scholy.

Na podporu chudých dětí skrze MARY'S MEALS se při Noci kostelů v Závišicích vybralo 33 tisíc Kč. Což je skvělý výsledek, když pouhých 550 Kč nasytí jedno dítě na celý školní rok.

Poděkování patří účastníkům a hlavně všem, kteří přiložili ruku k dílu a tím podpořili dobrou věc. Za napečení dobrůtek k dobročinnému prodeji srdečně děkujeme jmenovitě Bothům, Bajerům, Václavínkům, Sykalům, Jankům, Špačkům, Michálkům, Navrátilům, Šenkům, Krausům, Šmajsrům a Kuchtiakovým.

Václav Najzar

VÝSLEDKY SBÍREK

Účel	Štramberk	Závišice
sbírka na potřeby farnosti – březen	9 045,- Kč	10 487,- Kč
sbírka na potřeby farnosti – duben	12 724,- Kč	5 595,- Kč
sbírka na potřeby farnosti – květen	12 068,- Kč	8 521,- Kč
sbírka na potřeby farnosti – červen		2 100,- Kč
<u>Diecézní sbírky:</u>		
na mládež – 23. 3. 2025	11 521,- Kč	8 350,- Kč
na opravu chrámů ve Svaté zemi (Bílá sobota – 19. 4. 2025)	3 000,- Kč	10 855,- Kč
na DMS fond – 20. 4. 2025	24 170,- Kč	16 320,- Kč
na pomoc pronásledovaným křesťanům – 25. 5. 2025	11 784,- Kč	10 580,- Kč
na DMS fond – 1. 6. 2025	21 916,- Kč	

Za vaše dary Pán Bůh zaplat'!

K ZAMYŠLENÍ

Osvobod'te se konečně od nerealistických očekáváníí.

Zkuste průměrnost jako nový životní styl

Tlak na výkon, krásu, profesní úspěch, zkrátka dokonalost ve všech ohledech nás okrádá o mír v duši, spokojený život a klidné prožívání dní. Být průměrný se zatím zkrátka nenosí. Ve světě, který ovládá neobyčejnost, výstřednost a úspěch se takové přiznání ani škatulka nepromítá. Málokdo si přitom uvědomuje, o co všechno tím člověk přichází.

Život není soutěžní disciplínou, je to mozaika malých radostí, tichých chvil a sdílených spojení.

Už od základní školy sbírají děti medaile, následně sledující na sítích. Dospělí se zaměřují na výši platu, značky vozů, velikosti bytů a destinaci dovolené. Tímto honem za oceněními a sociálním statusem se všichni snaží o prezentaci nejlepší verze sebe samého. Jenže v naší kultuře se stále zvedá laťka toho, co znamená být úspěšný.

„Je snadné podlehnout očekáváníí společnosti a snažit se je naplnit za každou cenu, jenže nikdo si neuvědomuje, že v průměrném životě, takovém, který není výrazný, nablýskaný a dokonalý, je hluboký mír, krása i účel. Myslím, že je načase, abychom si tyto emoce vzali za své a život si skutečně užili,“ doporučuje neuropsycholog Sam Goldstein.

Tlak už od dětství

Inflace očekáváníí, která jsou na člověka kladená, začíná brzo. Už na základní škole. Není dostačující mít slušné známky. Je třeba mít ty nejlepší. K tomu několik cen ze školních soutěží. Dítě také musí věnovat volný čas aktivitám, které vedou k dalším medailím. Laťka se posouvá stále výš a není tedy překvapivé, že stále více studentů, kteří se vrhají do pracovního života, jsou vyhořelí, nenaplnění.

Tento závod dnes navíc přiživují sociální sítě. „Vlastní život bez filtru porovnáváme s tím, který je pečlivě prezentovaný a vyfiltrovaný k dokonalosti. Takže mladí lidé mohou na sociálních sítích sledovat dvaadvacetileté manažery zakládající úspěšné startupy, influencery v tomto věku, kteří si kupují obrovské domy, drahá auta, výhradně značkové oblečení,“ upozorňuje Goldstein.

K čemu to vede? Skuteční mladí se cítí pozadu. Hypotéku si vzít se svým příjmem nemohou, sotva platí účty. V tom okamžiku nastupuje úzkost i strach.

„Také v dospělém životě jste neustále pod tlakem. Musíte být perfektním partnerem, skvělým rodičem, věnovat se vlastnímu rozvoji, mít nastartovanou kariéru. Ideálně vstávat v pět, před prací uběhnout deset kilometrů... Existuje totiž mýtus, že plýtváte svým potenciálem, pokud neoptimalizujete každý aspekt své existence. Slyšíte, jak hloupě to zní?“ varuje odborník.

Tichá důstojnost všedního dne

Odborník doporučuje změnit narativ. „Co když ‚průměrný‘ život znamená dobrou práci, která platí účty, vztahy, na kterých záleží, a domov plný smíchu? Co když jsou to detaily, před kterými není třeba unikat, ale naopak jde o drobné kostky životní skládačky, které je třeba ctít?“

Žít život bez věčného potlesku je důstojné. Je důležité být spolehlivým přítelem, soucitným člověkem a pozitivním spolupracovníkem. Tyto role se sice bohužel jen zřídka stanou virálními, jenže utužují strukturu společnosti tak, jak to sláva a pozlátka umí jen zřídka.

Je třeba si také uvědomit, že být průměrný nesignalizuje nudu. Znamená to, že jste přijali život, který máte, místo toho, abyste se neustále snažili napodobit život někoho jiného.

„Učitelé, školníci, zdravotní sestry, řidiči, kuchaři, pečovatelky a další... To jsou ti, jejichž vytrvalá práce udržuje svět v pohybu. Možná nikdy nebudou uznávaní, ale jejich každodenní práce hluboce formuje životy

všech ostatních. Na sociálních sítích se mohou jevit jako „průměrní“, ale v míře vlivu na ostatní tomu zdaleka není,“ upozorňuje Goldstein.

Je třeba si také uvědomit, že být průměrný nesignalizuje nudu. Znamená to, že jste přijali život, který máte, místo toho, abyste se neustále snažili napodobit život někoho jiného. Přináší to pochopení, že jste neselhali jen proto, že nejste výjimeční – jste lidská bytost, a to je samo o sobě mimořádné.

Skrytá cena výjimečnosti

Usilovat o popularitu nebo úspěch často vede k vyhoření, úzkosti a osamělosti. Perfekcionismus plodí paralýzu, neustálé srovnávání připravuje lidi o radost. „Je namístě si přiznat, že všichni nemohou být nadprůměrní, to je statisticky nemožné. Přesto nám je tento sen stále nabízen, lidé si ho kupují a cítí se ještě hůř než kdykoliv předtím,“ dodává odborník.

Život není soutěžní disciplínou, je to mozaika malých radostí, tichých chvil a sdílených spojení. Naučte se žít v přítomnosti, nezávodte se sousedy, kolegy, rodinou. Nemusíte vyčnívat, hledejte sounáležitost. V rodině, zaměstnání, sobě samých.

„Zvolte si stabilitu před show, hloubku před rychlostí a autentičnost před potleskem. Dobrý život nezískáte na základě ocenění nebo algoritmů. Vytváří se prostřednictvím smysluplných stereotypů, které vás drží při zemi, jídla sdíleného v kuchyni, dlouhých procházek, malých skutků laskavosti a schopnosti odpočívat bez pocitu viny,“ uzavírá Goldstein.

Zkuste být někým, kdo sice nezmění svět, ale v tichosti, bez velkého divadla a dokonalých filtrů, umí nabídnout těm, kteří to potřebují, soucit, pochopení, a možná i talíř s večeří.

Klára Kotábová

zdroj: <https://www.novinky.cz/autor/klara-kotabova-456>

DESATERO NA PRÁZDNINY

1. Rozlučte se se svými, ale ne sbohem.
2. Nezapomeň si vzít nejen všechny potřebné věci, ale i něco pro svou duši.
3. Oboj si boty, které ti vydrží na cestu do kostela.
4. Chod' po všech křižovatkách a cestičkách, ale nezapomeň na cesty Boží.
5. Smetí dávej pod kameny a do odpadkových košů, ale ne do svojí duše.
6. Na cestě neházej kameny, ale úsměvy.
7. Až si nasadíš barevné brýle, ať ti nezaclání Boha.
8. Nasyt' žaludek, nenech však hladovět duši.
9. Chod' nejen podle turistických značek, ale i podle Božích přikázání.
10. Vrať se z prázdnin zdravý, ale i lepší.

Marie Kramolišová

BROUČKOVSKÁ CHALUPA 2025

Z prázdna k barevnému světu

O víkendu 7.–9. února 2025 jsme se jako každý rok sešli na Broučkovské chalupě na Orlím hnízdě ve Pstruží. Letos se nás sešlo celkem 14 rodin a chalupa se od prvního okamžiku naplnila dětským smíchem a radostí. Tématem našeho setkání bylo Stvoření světa. Děti postupně objevovaly, jak svět vznikal – ze tmy a prázdna se rodilo světlo, obloha, země, voda, rostliny, zvířata, a nakonec i člověk. Každý úkol je přibližoval k tomu, jak úžasné je Boží dílo, až nakonec vznikl nádherný, barevný svět, který jsme si společně vytvořili. Velkým překvapením byl sníh, který nám o víkendu napadl. To znamenalo jediné – bobovačka! Malí i velcí se s nadšením vrhli na svah a společně si užili zimní radovánky. Rychlé jízdy, smích i občasné karamboly dodaly našemu setkání ještě více radosti. Když jsme se promrzlí vraceli zpátky do chalupy, čekalo nás nejen teplé jídlo, ale i pohodová atmosféra.

V sobotu nás navštívil otec Jiří Ramík, který s námi slavil mši svatou. Byla to krásná příležitost zastavit se a uvědomit si, za co všechno můžeme být vděční – nejen za společný víkend, ale i za každodenní radosti a dary, které nám Bůh dává.

Velké poděkování patří všem, kdo se jakkoli zapojili – ať už pomocí s programem, vařením, organizací nebo jen tím, že přispěli k dobré náladě. Bez vás by to nebylo ono! Odvážíme si s sebou spoustu krásných vzpomínek a už teď se těšíme na příští rok!

*Veronika Bortlová
převzato z farního časopisu Zvonky 2025/01*

NEJEN PRO MAMINKY

„Někdy bereme život jako počítačovou hru — běží to, překonáváme překážky (podlézt, přeskočit, utéct) a za to se nám načítají body,“ začala svoji přednášku na setkání hnutí Modlitby matek sestra Františka z kláštera v Rajhradě.

„Životem běžíme a máme tak nějak v podvědomí, že Pán Bůh mi to taky počítá — ty body — a zkouší nás, co ta Markéta, Anča, Marie toho ještě vydrží, kolik toho ještě snese...“ pokračuje Františka a plný sál maminek napjatě poslouchá. „Ono to tak možná je, že Pán Bůh zkouší, ale zkouší něco jiného: On zkouší, do kdy si ta Anča bude myslet, že to zvládne SAMA,“ doplní Františka a sálem projede vlna smíchu.

„Život není o tom, co všechno ještě zvládnou, co předvedu, ale abych si zvykla žít s Bohem. Protože věčný život, to není odměna nějakým borcům. Věčný život je život s Bohem a my si na něj musíme zvyknout.“

A dál pokračovala, jak moc jí pomohlo biblické podobenství o věrném správci. Správce není pán. My všichni jsme správci (na svém místě) a nesmíme na to zapomenout. Protože ten správce v evangeliu měl průšvih, pozapomněl na to, že je správcem. Pána neviděl, tak si myslel JÁ TADY ŠÉFUJU. A začal se opíjet a užívat si, jako by to bylo jeho. A to se nám

taky může stát. Když zapomeneme na to, že jsme taky děti Boží, že naše rodina, já, manžel, děti jsme taky děti Boží a v první řadě je to On, který to má všechno na starosti.

„Vy chodíte fasovat, čerpat a potom rozdáváte. Tak to má fungovat. Vždycky to bylo těžké, vychovat dobře děti, teď je to nemožné bez Boží pomoci, bez Ducha svatého. To není v lidských silách, abyste měly takovou moudrost, vliv, samy ze sebe, abyste děti nasměrovaly na Boží cestu. A nikdo to po nás ani nechce. Jsme jenom správcové, kteří rozdávají to, co jim Bůh dává. Nezapomínejme na to!“ povzbudila sestra Františka maminky. A na závěr dodala: „Nechtěla bych mít na parte napsané: Pán Ježíš pro ni nic moc nemohl udělat, protože ona od něho nic nečekala, ona všechno zvládla sama...”

A tak si na její slova vždycky vzpomenu, když si myslím, kolik toho mám na starosti a co všechno hrubě nestíhám. Podobně krásně to vyjádřil a shrnul do třech krátkých vět Matteo Zuppi, arcibiskup boloňský, kardinál, cyklista, předseda Italské biskupské konference:

„Bůh existuje. Nejsi to ty. Odpočín si.“

*Jana Ilčíková (autorka knihy „Nes světlo, Jano!“; zkráceno)
převzato z časopisu Milujte se*

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem autorům a spolupracovníkům, kteří se podíleli svými příspěvky na tomto farním zpravodaji. Jsou to:

o. Vladimír, Marie Kramolišová, Vojtěch Monsport, Václav Najzar, Karolína Najzarová, Ludmila Petrášová.

Sazba: Dominik David

Toto číslo vyšlo v neděli 22. června 2025. Další číslo vyjde v září 2025.

Pokud máte články nebo tipy, co by se mohlo ve farním zpravodaji objevit, pošlete je prosím na e-mail dominik.david@gmail.com. Děkujeme.